

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r., o samorządowych kolegiach odwoławczych (tj. Dz. U. z 2018 r., Poz. 570), art. 17 pkt 1, art. 127 § 2, art. 138 § 1 pkt. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r., Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2024 r., poz. 572, dalej jako: „k.p.a.”)

w związku z odwołaniem wniesionym przez: EC Zagłębie Dąbrowskie Sp. z o.o. z siedzibą w Będzinie, reprezentowanej przez pełnomocnika, od decyzji wydanej przez Naczelnik Wydziału Ekologii i Gospodarki Odpadami w Urzędzie Miasta Sosnowca, działającej z powołaniem się na upoważnienie Prezydenta Miasta Sosnowca z dnia 10 marca 2025, Nr 2/2025, znak sprawy: WEG-ROŚ.6220.1.14.2024.DW, którą stwierdzono brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie magistrali „Południowa” z elektrociepłowni Łagisza.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego (spr)	- Kamila Koziara
Członek składu orzekającego	- Anna Kajzerek-Dziwoki
Członek składu orzekającego	- Katarzyna Stebnicka

na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 czerwca 2025r.

orzekło:

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję
Uzasadnienie

Decyzją z dnia 10 marca 2025, Nr 2/2025, znak sprawy: WEG-ROŚ.6220.1.14.2024.DW, organ I instancji orzekł jak to opisano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ ten przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem w sprawie.

Odwołanie od ww. decyzji wniosła strona repetowana przez pełnomocnika przedstawiając swoje stanowisko w sprawie, zarzucając wydanej decyzji szereg naruszeń prawa, tj. :

- art. 82 ust. 1 pkt 1 lit b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach bez wymaganej przepisami prawa treści oraz wbrew celowi, który przypisuje się tego rodzaju decyzji;

- przepisu art. 62a ust. 1 pkt 11 tej ustawy poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, pomimo braku wykazania przez Inwestora w Karcie Informacyjnej Przedsięwzięcia, wszystkich przedsięwzięć realizowanych w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia Inwestora, a które mogą powodować skumulowanie oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem, w szczególności brak ujęcia przedsięwzięcia polegającego na budowie źródła ciepła na terenie miasta Będzin, zlokalizowanego na działce nr 10/10;

- przepisu art. 62a ust. 1 pkt 4 u.o.o.s. poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, pomimo lakonicznego opisu wariantów przedsięwzięcia, a w szczególności pominięcie, że niepodjęcie przedsięwzięcia nie jest wariantem realizacji przedsięwzięcia, natomiast tylko weryfikacja alternatywnych rozwiązań pozwoli chronić środowisko w najpełniejszym wymiarze;

- przepisu art. 63 ust. 1 pkt 1 lit b u.o.o.s. poprzez brak analizy powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności brak możliwości weryfikacji potencjalnej możliwości kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie i w konsekwencji brak orzeczenia o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko pomimo tego, że przedsięwzięcie jest powiązane z innym przedsięwzięciem tj. budową źródła ciepła na terenie miasta Będzin, zlokalizowaną na działce nr 10/10, a zatem zaistniały przesłanki do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;

- przepisu art. 74 ust. 3a u.o.o.ś. poprzez wadliwe określenie obszaru oddziaływania planowanego przedsięwzięcia, a w konsekwencji również wadliwe określenie kręgu stron postępowania.

- przepisów art. 7, art. 77 ust. 1, art. 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego poprzez: - zaniechanie przez Prezydenta Miasta Sosnowca dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i wyczerpującego rozważenia materiału dowodowego, co doprowadziło do błędnego ustalenia stanu faktycznego i niezasadnego przyjęcia, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia może być wydana;

- nieprawidłowe uznanie przez Prezydenta, że Karta Informacyjna Przedsięwzięcia zawiera wymagane przepisami elementy, a podane w niej informacje są wyczerpujące;

- przyjęcie, że wskazane w Karcie Informacyjnej Przedsięwzięcia stwierdzenie: „nie będzie występowało kumulowanie negatywnych oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem, gdyż celem projektu jest wykorzystanie istniejącej sieci ciepłowniczej i dywersyfikacja źródeł zaopatrzenia miasta w ciepło” nie wymaga dalszej weryfikacji organu;

- pominięcie w sprawie, że zgodnie z § 44 ust. 5 rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 27 lipca 2021 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 219) doszło do przenieśnięcia działek, a zmiana dotknęła działki o starym numerze ewidencyjnym 10/10, 43/3 (powołana w decyzji) i 43/7 (działka objęta wnioskiem Inwestora) co czyni nieaktualną złożoną dokumentację.

W uzasadnieniu odwołania strona rozminięła powyższe zarzuty przedstawiając swoje stanowisko w tym względzie. Wniesiono o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez organ I instancji.

Pismem z dnia 18 kwietnia 2025r., znak sprawy: WEG-ROŚ.6220.1.14.2024.DW (data wpływu do Kolegium: 23 kwietnia 2025r.) organ I instancji przekazał Kolegium ww. odwołanie wraz z aktami sprawy, podtrzymując swoje stanowisko w sprawie.

Postanowieniem z dnia 26 maja 2025r., Nr SKO.OS/41.9/323/2025/6795/KK, Kolegium wyznaczyło nowy termin załatwienia przedmiotowej sprawy.

Pismem z dnia 3 czerwca 2025r., (data wpływu do Kolegium: 3 czerwca 2025r.) swoje stanowisko w sprawie przedstawił inwestor, reprezentowany przez pełnomocnika, odnosząc się do zarzutów odwołania, wnosząc o ich oddalenie i utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny obowiązujący w dacie orzekania przez organ odwoławczy:

Kolegium wskazuje, że niniejsza sprawa toczy się w oparciu o przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024r., poz. 1112, dalej jako: ustawa).

Zgodnie z brzmieniem art. 71 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przepis art. 59 ust. 1 ustawy stanowi, cyt.: „Przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Organ I instancji dokonał kwalifikacji przedsięwzięcia w oparciu o:

- § 3 ust. 1 pkt. 32 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2019r. poz. 1839, ze zm., dalej jako: rozporządzenie), jako instalacje do przesyłu pary wodnej lub ciepłej wody, z wyłączeniem osiedlowych sieci ciepłowniczych i przyłączy do budynków;

- § 3 ust. 2 pkt. 2 ww. rozporządzenia, jako: przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile zostały one określone; w przypadku gdy jest to druga lub kolejna rozbudowa, przebudowa lub montaż, sumowaniu podlegają parametry tej rozbudowy, przebudowy lub montażu z poprzednimi rozbudowami, przebudowami lub montażami, o ile nie zostały one objęte decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przepis art. 59a ust. 1 pkt.2 ustawy stanowi, że przystąpienie do analizy w zakresie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza analizą zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte.

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 28 oraz art. 72 ust. 1a i ust. 1b ustawy, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu.

W myśl art. 72 ust. 3 ustawy, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b.

Zgodnie z brzmieniem art 62a ust. 1 ustawy, karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1, lub określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 69, w szczególności dane o:

- 1) rodzaju, cechach, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia,
- 2) powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania, pokryciu nieruchomości szatą roślinną oraz dziko występujących zwierzętach na nieruchomości,
- 3) rodzaju technologii,
- 4) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia, przy czym w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, każdy z analizowanych wariantów drogi musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego,
- 5) przewidywanej ilości wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw oraz energii,
- 6) rozwiązaniach chroniących środowisko,
- 7) rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko,
- 8) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- 9) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzach ekologicznych, znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia,
- 10) wpływie planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,
- 11) przedsięwzięciach realizowanych i zrealizowanych, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
- 12) ryzyku wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej i budowlanej,
- 13) przewidywanych ilościach i rodzajach wytwarzanych odpadów oraz ich wpływie na środowisko,
- 14) pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko - z uwzględnieniem dostępnych wyników innych ocen wpływu na środowisko, przeprowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.

Ust 2 ww. przepisu stanowi z kolei, że kartę informacyjną przedsięwzięcia podpisuje autor, a w przypadku gdy jej wykonawcą jest zespół autorów - kierujący tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia.

Stosownie do postanowień art. 82 ust. 3 ust. 1 ustawy charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zgodnie natomiast z brzmieniem art. 6a ust. 1 ustawy, jeżeli przedsięwzięcie, dla którego jest wydawana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach lub jest przeprowadzana ponowna ocena oddziaływania na środowisko, ma być realizowane na terenie położonym na obszarze właściwości miejscowej dwóch lub więcej organów opiniujących lub uzgadniających, orzekanie w imieniu tych organów należy do organu, na obszarze właściwości miejscowej którego znajduje się większa część terenu, na którym ma być realizowane przedsięwzięcie.

Kolegium po zapoznaniu się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym stwierdza co następuje.

W pierwszej kolejności Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że przeprowadziło badanie wstępne wniesionego odwołania i stwierdziło że jest ono dopuszczalne. Następnie Kolegium przeszło do zbadania terminowości wniesionego odwołania i stwierdziło, że odwołanie zostało złożone w terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 k.p.a.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Zgodnie z brzmieniem § 2a ww. przepisu, jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów.

Przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. (§ 2b ww. przepisu).

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 ww. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 k.p.a. wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 k.p.a.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po analizie materiału dowodowego sprawy, stwierdza, że decyzja organu I instancji jest prawidłowa i zasługuje na pozostawienie w obrocie prawnym. Z tego względu, koniecznym jest utrzymanie w mocy decyzji organu I instancji w myśl art. 138 § 1 pkt. 1 k.p.a. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. Zważyć przy tym należy, że decyzja o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji nie jest decyzją o zatwierdzeniu decyzji organu I instancji. Utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji to utrzymanie w mocy rozstrzygnięcia (osnowy) zawartego w tej decyzji i oznacza, że rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest identyczne (pokrywa się) z rozstrzygnięciem zawartym w decyzji organu I instancji, ponieważ organ II instancji doszedł - w wyniku swojego postępowania w sprawie - do takiej samej konkluzji, jak organ I instancji.

Kolegium podzieliło zatem stanowisko organu I instancji zajęte w wydanej decyzji. Jednocześnie stwierdziło, że organ I instancji przeprowadził postępowanie w sprawie w sposób prawidłowy i zebrał cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie. Organ I instancji, w ocenie Kolegium, przeprowadził postępowanie zgodnie z przepisami k.p.a., wypełniając obowiązki płynące z art. 10 § 1 k.p.a. i art. 9 k.p.a. oraz prawidłowo sporządził uzasadnienie wydanego rozstrzygnięcia. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach podzieliło stanowisko organu I instancji, nie znajdując podstaw do podważenia

ustaleń poczynionych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Kolegium w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ I instancji, dokonało takich samych ustaleń jak organ I instancji, czego skutkiem jest wydanie niniejszej decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu I instancji.

W pierwszej kolejności Kolegium stwierdza, że wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w oparciu o który organ I instancji wydał zaskarżoną decyzję spełniał wymogi formalne określone przepisem art. 74 ust. 1 i ust. 2 ustawy.

Kolegium wskazuje dalej, że postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia jest postępowaniem toczącym się na wniosek inwestora i organy są co do zasady tym wnioskiem związane. W oparciu o przedłożoną przez inwestora kartę informacyjną przedsięwzięcia, która powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, właściwy organ wspólnie z organami współdziałającymi w sprawie analizują konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w oparciu o kryteria wskazane w art. 63 ust. 1 ustawy i określają zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 69 ustawy środowiskowej. Podkreślenia wymaga, że przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie jest obligatoryjne dla każdego planowanego przedsięwzięcia. Przepis art. 59 ust. 1 i 2 ustawy środowiskowej wprowadza podział przedsięwzięć, których realizacja musi być poprzedzona przeprowadzeniem oceny oddziaływania na środowisko na dwie grupy - takie, dla których obowiązek ten wynika bezpośrednio z mocy prawa oraz takie, w stosunku do których obowiązek ten jest nakładany w formie indywidualnego aktu administracyjnego. Pierwszą grupę stanowią przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a nie związane bezpośrednio z ochroną tego obszaru lub niewynikające z tej ochrony. Do drugiej grupy należą natomiast przedsięwzięcia, które mogą potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny został stwierdzony w formie postanowienia wydanego na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy środowiskowej.

Zgodnie z poglądami doktryny prawa i stanowiskiem orzecznictwa sądowego, które Kolegium w pełni podziela stwierdzić należy, że przedłożona przez inwestora karta informacyjna przedsięwzięcia stanowi podlegający swobodnej ocenie dokument prywatny, to jednak jej szczegółowa i specjalistyczna treść oraz fakt, że stanowi ona punkt wyjścia do ustaleń faktycznych organów w zakresie cech i parametrów planowanego przedsięwzięcia, a także emisji i występowania innych uciążliwości, nadają jej szczególne znaczenie jako źródła ustaleń faktycznych. Dokumentowi temu przysługuje szczególna wartość dowodowa, która wynika z kompleksowego charakteru analizy planowanego do realizacji przedsięwzięcia. Podważenie jego ustaleń mogłoby nastąpić jedynie, co do zasady, poprzez przedstawienie nowej analizy uwarunkowań środowiskowych (sporządzonej przez specjalistów dysponujących równie fachową wiedzą, jak autorzy karty informacyjnej przedsięwzięcia), z której wynikałyby wnioski pozostające w sprzeczności do tych zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia. Weryfikacja wiarygodności i mocy dowodowej powyższego dokumentu wymaga zatem przeprowadzenia co najmniej porównywalnych pod względem fachowości i specjalistycznej analizy dowodów (np. dowodu z ekspertyzy specjalistycznej, która w sposób udokumentowany wykazywałaby m.in. wady lub błędne założenia lub ustalenia karty informacyjnej przedsięwzięcia), (tak m.in. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 2 lutego 2024 r., w sprawie o sygn. akt III OSK 1240/22 LEX nr 3696562, jak również Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 24 stycznia 2023 r. LEX nr 3489795).

W rozpatrywanej sprawie organy opiniujące to jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sosnowcu oraz działający w imieniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, Dyrektor Zarządu Zlewni w Katowicach nie stwierdziły potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W ocenie Kolegium organy te dokonały rzetelnej weryfikacji danych zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia, co potwierdza materiał dowodowy sprawy. Z akt sprawy wynika, że zarówno Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach jak i działający w imieniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, Dyrektor Zarządu Zlewni w Katowicach w toku postępowania wzywały inwestora do udzielenia wyjaśnień i uzupełnień odnośnie przedłożonej karty informacyjnej przedsięwzięcia. Strona każdorazowo stosowała się do powyższych zaleceń i dokonywała stosownych uzupełnień. Kolegium nie znalazło zatem podstaw do podważenia dokonanej przez ww. organy opinii w sprawie.

Z kolei Prezydent Miasta Będzina postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2024r., znak WOŚiGO-RKŚ.6220.31.2024, zaopiniował pozytywnie zaplanowane przez inwestora przedsięwzięcie.

Dalej Kolegium wskazuje, że organ I instancji dokonał analizy zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wskazując, cyt.: „(...) Przedsięwzięcie będzie przebiegać przez teren działek, dla których na terenie Sosnowca nie ma uchwalonego miejscowego planu zagospodarowania

przestrzennego (mpzp), a na terenie miasta Będzina działki znajdują się w obszarze, gdzie obowiązuje mpzp, który został zatwierdzony uchwałą Rady Miejskiej Będzina z dnia 30 listopada 2009 r. Nr XLVI/855/2009 w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Będzina, dla terenu położonego w dzielnicy Śródmieście. Zgodnie z niniejszym planem teren planowanego przedsięwzięcia zlokalizowany jest na terenie oznaczonym symbolem 1 EC (tereny urządzonej energetyki cieplnej), 1 NO (tereny urządzeń do odprowadzania i usuwania ścieków), KD-L (teren dróg lokalnych), 4 PU (tereny zabudowy produkcyjno usługowej), 1 EE (tereny urządzeń elektroenergetycznych), 21ZP (tereny zieleni urządzonej). Przedsięwzięcie będzie polegało na rozbudowie magistrali „Południowa” z elektrociepłowni Łagisza o odcinek o łącznej długości ok. 1100 m i średnicy DN 600 w obrębie działek o numerach: 272/2 (obręb 10), 25, 311/1, 303/1, 300 (obręb 9) w Sosnowcu oraz działek o numerach: 1, 10/5, 43/3, 43/5, 44/15, 47 (obręb Będzin) w Będzinie. Zatem biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, iż planowane przedsięwzięcie jest zgodne ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obowiązującego dla terenu realizacji przedsięwzięcia. Kolegium podziela stanowisko organu I instancji w powyższym względzie.

Dalej Kolegium wskazuje, że w oparciu o przedłożone przez inwestora mapy z zasięgiem oddziaływania przedsięwzięcia organ I instancji ustalił krąg stron tego postępowania i prowadził postępowanie z ich udziałem. Dodatkowo z uwagi na liczbę stron powyżej 10, organ I instancji zastosował w sprawie tryb przewidziany art. 74 ust. 3 ustawy środowiskowej w związku z art. 49 k.p.a. Organ I instancji w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji zawarł stosowne wyjaśnienia na ww. okoliczność.

Dalej Kolegium stwierdza, że decyzja organu I instancji zawiera wszystkie prawem przewidziane elementy, w tym uzasadnienie faktyczne i prawne. Organ ten opisał w nim przebieg postępowania, zacytował i dokonał wykładni zastosowanych przepisów prawa. Zdaniem Kolegium sporządzone uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest prawidłowe i Kolegium podziela poglądy organu I instancji w nim wyrażone. W ocenie Kolegium zaskarżona decyzja zawiera wszystkie elementy wynikające z treści art. 107 § 1-3 k.p.a. Zawiera ona uzasadnienie faktyczne ze wskazaniem przesłanek wydanego rozstrzygnięcia oraz prawidłowe uzasadnienie prawne. Zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o przeprowadzone postępowanie i Kolegium w całości podziela ustalenia poczynione w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Organ prowadzący sprawę wypełnił także dyspozycję zawartą w art. 85 ust. 3 ustawy, podał bowiem do publicznej wiadomości informację o wydanej decyzji i o możliwości zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów współdziałających, a także udostępnił na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu oraz Urzędu Miasta Będzin treść tej decyzji.

W ocenie Kolegium organ I instancji przeprowadził postępowanie zgodnie z przepisami k.p.a. wypełniając obowiązki płynące m.in. z art. 10 § 1 k.p.a., art. 9 k.p.a., a także art. 7, i art. 77 § 1 k.p.a. oraz prawidłowo sporządził uzasadnienie wydanego rozstrzygnięcia. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach podzieliło stanowisko organu I instancji w tym względzie, nie znajdując podstaw do podważenia ustaleń poczynionych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Kolegium nie stwierdziło naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów przez organ I instancji, jednocześnie ustalenia poczynione przez ten organ w całej rozciągłości należało podzielić. Kolegium w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ I instancji, dokonało takich samych ustaleń jak organ I instancji, czego skutkiem jest wydanie niniejszej decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu I instancji.

Mając zatem powyższe na uwadze Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach orzekło na podstawie art. 138 § 1 pkt. 1 k.p.a. jak w sentencji, utrzymując w mocy decyzję organu I instancji.

Odnosząc się do zarzutów odwołania, Kolegium wskazuje, że nie zasługują one na uwzględnienie z następujących względów.

Kolegium nie podziela argumentacji odwołania odnośnie naruszenia przez organ I instancji przepisu art. 62a ust. 1 pkt. 4 i pkt. 11 ustawy. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1, lub określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 69, w szczególności dane o: (...) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia, przy czym w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, każdy z analizowanych wariantów drogi musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego (...) przedsięwzięciach realizowanych i zrealizowanych, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem (...). W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 15 lipca 2021 r. (w sprawie o sygn. akt II SA/Po 509/20, LEX nr 3207220), który Kolegium w pełni podziela, Sąd ten wyjaśnił, cyt.: „(...) Zarówno w

judykaturze, jak i doktrynie, zgodnie z literalnym brzmieniem powołanego przepisu, wskazuje się, że „zamieszczenie w karcie informacyjnej danych o ewentualnych wariantach przedsięwzięcia jest prawem, a nie obowiązkiem inwestora i może on w karcie informacyjnej przewidzieć tylko jeden wariant jego realizacji.

Odnosząc się z kolei do kwestii odnośnie wymogu zawarcia w karcie podstawowych informacji o przedsięwzięciach realizowanych i zrealizowanych, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem, Kolegium stwierdza, że na etapie przedkładania karty informacyjnej przedsięwzięcia nie przewiduje się wymogu uwzględniania w przedmiotowej analizie powiązań z przedsięwzięciami planowanymi. Regulacja ta wymaga natomiast, aby w komentowanej karcie zawarto informację o wszystkich realizowanych/zrealizowanych przedsięwzięciach bez względu na to, czy wydano dla nich decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach (por. uzasadnienie do projektu ustawy, Sejm VII kadencji, druk sejmowy nr 3677) (tak: K. Gruszecki (w:) Komentarz do ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wyd. III, LEX/el. 2020, art. 62 (a). Przenosząc powyższe na grunt rozpatrywanej sprawy stwierdzić należy, że inwestor na stronie 15 i 16 karty informacyjnej przedsięwzięcia, tj. w pkt. 13 tego opracowania zawarł wskazania na ww. okoliczność, wyjaśniając, cyt.: „(...) Nowe źródło ciepła będzie zlokalizowane na terenie stanowiącym teren przemysłowy. Inwestor ponadto planuje budowę nowego źródła ciepła instalacja do spalania paliw o mocy cieplnej ok. 84,2 MWt tj. nie mniejszej niż 25 MW i nie większej niż 300MW, rozumianej jako ilość energii wprowadzonej w paliwie gazowym do instalacji w jednostce czasu przy nominalnym jej obciążeniu które będzie połączone technologicznie z planowaną siecią ciepłowniczą (wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 27.03.2024r, nasz znak sprawy: ZKO/18/2024, przekazany do procedowania w UM Katowice). (...)”. Z powyższych względów zarzuty odwołania w powyższym zakresie nie zasługują na uwzględnienie.

Nie zasługuje na uwzględnienie także zarzut odwołania odnośnie naruszenia przez organ I instancji w zaskarżonej decyzji przepisu art. 82 ust. 1 pkt. 1 lit.b) ustawy środowiskowej. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ określa istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich. Tymczasem przepis ten nie znajduje zastosowania na gruncie rozpatrywanej sprawy, gdzie orzeczono w przedmiocie braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W nawiązaniu do powyższego zarzutu, nie zasługuje na uwzględnienie także zarzut naruszenia przez organ I instancji art. 63 ust. 1 pkt. 1 lit. b) ustawy, w którym wskazane zostały kryteria środowiskowe, jakimi powinien kierować się organ administracji nakładający obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. W przedmiotowej sprawie nie stwierdzono obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stąd przepis ten nie mógł znaleźć zastosowania.

Odnosząc się do zarzutu odwołania odnośnie wadliwego ustalenia obszaru oddziaływania przedsięwzięcia, a w konsekwencji powyższego także wadliwego określenia kręgu stron postępowania, Kolegium wskazuje co następuje. Zdaniem Odwołującej się spółki organ I instancji w sposób nieprawidłowy określił teren realizacji przedsięwzięcia, bowiem pominięto działkę nr 10/10 (obecnie 10113) oraz wskazano działkę nr 43/3 (obecnie 10176), zamiast działki nr 43/7 (obecnie 10178). Analizując akta sprawy, a w szczególności treść zaskarżonej decyzji, Kolegium stwierdza, że organ I instancji w uzasadnieniu na stronie 3 decyzji faktycznie jako teren realizacji przedsięwzięcia wskazał na nieruchomości oznaczone geodezyjnie nr: 272/2 (obręb 10), 25, 311/1, 303/1, 300 (obręb 9) w Sosnowcu oraz 1, 10/5, 43/3, 43/5, 44/15 i 47 (obręb Będzin) w Będzinie. Jednakże, dalej, na stronie 6-ej uzasadnienia tej decyzji wyjaśnił już, cyt.: „(...) W oparciu o przedłożony materiał dowodowy ustalono katalog stron postępowania. (...) Po dokonaniu analizy informacji zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia oraz publicznie dostępnych informacji dotyczących sposobu zagospodarowania terenów sąsiadujących z terenem realizacji przedsięwzięcia ustalono, że wszystkie osoby posiadające prawa rzeczowe do działek, na terenie których realizowane będzie przedsięwzięcie: 272/2 (obręb 10), 25, 311/1, 303/1, 300 (obręb 9) w Sosnowcu oraz 1, 10/5, 43/7, 43/5, 44/15, 47, 10/10 (obręb Będzin) w Będzinie, oraz do działek znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, posiadają prawo do uczestniczenia w postępowaniu jako strona. (...)”. Taki obszar realizacji przedsięwzięcia został poddany analizie organów współdziałających w sprawie. Prezydent Miasta Będzina w uzasadnieniu postanowienia z dnia 27 sierpnia 2024r., pozytywnie opiniującego zamierzenie inwestora wyjaśnił, że planowane przedsięwzięcie obejmie ww. nieruchomości oznaczone geodezyjnie nr:

272/2 (obręb 10), 25, 311/1, 303/1, 300 (działki w obrębie 9) w Sosnowcu oraz nieruchomości oznaczone geodezyjnie nr: 1, 10/5, 43/7, 43/5, 44/15, 47 i 10/10 (obręb Będzin) w Będzinie. Analogicznie, wypowiedział się Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach w swoim piśmie z dnia 2 września 2024r., gdzie także wskazano jako obszar realizacji przedsięwzięcia nieruchomości oznaczone m.in. numerami geodezyjnymi: 43/7 i 10/10. Nieruchomości te nie zostały zatem pominięte w toczącym się postępowaniu. Fakt, że organ I instancji w jednym miejscu uzasadnienia decyzji nie wskazuje tych nieruchomości wynika tylko i wyłącznie z jego omyłki, która nie wpływa w żaden sposób na treść decyzji. Zarówno nieruchomość oznaczona nr 43/7 i nr 10/10 były przedmiotem analizy w kontekście obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i nie zostały pominięte. Z tego względu wbrew zarzutom odwołania nie doszło do naruszenia § 44 ust. 5 rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 27 lipca 2021 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 219).

Wbrew zarzutom odwołania organ I instancji w sposób prawidłowy wyznaczył obszar oddziaływania przedsięwzięcia. Do karty informacyjnej przedsięwzięcia została załączona mapa spełniająca wymogi art. 74 ust. 3 i 3a ustawy, tj. przedłożono poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, a także mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3a pkt. 1. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ I instancji wywiódł, cyt.: „(...) Stwierdzono również, że przedłożona na potrzeby postępowania mapa (załącznik zgodny z art. 74 ust.1 pkt 3a ustawy oos), na której zaznaczono teren realizacji planowanego przedsięwzięcia oraz przewidywany obszar, na który przedsięwzięcie będzie oddziaływać, została sporządzona prawidłowo. Wyznaczony został zdefiniowany w ustawie coś obszar oddziaływania, znajdujący się w odległości 100 m od granicy terenu planowanego przedsięwzięcia(...). W oparciu o przedłożony materiał dowodowy ustalono katalog stron postępowania. (...) Po dokonaniu analizy informacji zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia oraz publicznie dostępnych informacji dotyczących sposobu zagospodarowania terenów sąsiadujących z terenem realizacji przedsięwzięcia ustalono, że wszystkie osoby posiadające prawa rzeczowe do działek, na terenie których realizowane będzie przedsięwzięcie: 272/2 (obręb 10), 25, 311/1, 303/1, 300 (obręb 9) w Sosnowcu oraz 1, 10/5, 43/7, 43/5, 44/15, 47, 10/10 (obręb Będzin) w Będzinie, oraz do działek znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, posiadają prawo do uczestniczenia w postępowaniu jako strona. (...)”.

Kolegium nie podziela zarzutu odwołania, odnośnie pominięcia w sentencji decyzji organu I instancji istotnych elementów uzgodnień z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Katowicach. Wskazać należy, że w toczącym się postępowaniu Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, postanowieniem z dnia 25 listopada 2024., wyraził opinię, że nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia. W uzasadnieniu postanowienia ww. organ opisał zarówno przebieg postępowania jak i scharakteryzował w oparciu o akta sprawy całe przedsięwzięcie. Organ opiniujący nie zawarł w swojej opinii żadnych warunków ani obowiązków, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy środowiskowej, jak to ma miejsce w przypadku uzgodnienia wydanego przez organ współdziałający w przypadku stwierdzenia konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Organ I instancji podzielił stanowisko organu współdziałającego zawarte w ww. postanowieniu z dnia 25 listopada 2024r. co do braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i zaskarżoną decyzją stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W ocenie Kolegium sentencja decyzji jest prawidłowa.

Nie zasługują na uwzględnienie także pozostałe zarzuty odwołania, a dotyczące naruszenia przez organ I instancji przepisów art. 7, art. 77 ust. 1, art. 80 k.p.a. poprzez zaniechanie dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i wyczerpującego rozważenia materiału dowodowego, co doprowadziło do błędnego ustalenia stanu faktycznego i niezasadnego przyjęcia, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia może być wydana, jak również zarzuty odnośnie braków karty informacyjnej przedsięwzięcia. Zarzuty te są gołosłowne i nie zostały wykazane m.in. w oparciu o np. ekspertyzę specjalistyczną.

Reasumując, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że argumenty zawarte w odwołaniu nie są zasadne. Kolegium po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nie stwierdziło wadliwości postępowania organu I instancji. W ocenie Kolegium zaskarżona decyzja organu I instancji nie zawiera wad, czego konsekwencją jest utrzymanie zaskarżonej decyzji w mocy. Tym samym Kolegium uznało ww. zarzuty za niezasadne.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczone na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu I instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji. Decyzja niniejsza, w myśl art. 16 § 1 k.p.a., jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. 2024 r., poz. 935, ze zm.). Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości: 200 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. 2024 r., poz. 935, ze zm.).

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Anna Kajzerek-Dziwoki

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Kamila Koziara

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Katarzyna Stebnicka

Otrzymują:

1. Radca prawny Marta Łąk-Bednarczyk- przez e-doręczenie- PUH,
2. Prezydent Miasta Sosnowca- przez e-doręczenie PURDE,
3. Radca prawny Piotr Luksa- jako pełnomocnik Tauron Ciepło Sp. z o.o. – przez e-doręczenie PUH,
4. Prezydent Miasta Będzina- przez e-doręczenie PURDE,
5. Tauron Ciepło Sp. z o.o., przez e-doręczenie: AE:PL-28565-50039-TDREV-23
6. Pozostałe strony- w trybie art. 49 k.p.a.,
7. Aa.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, przez e-doręczenie: AE:PL-50844-78007-IRSIV-24
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sosnowcu, przez e-doręczenie: AE:PL-28424-94475-FTGBA-17,
- 3 Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, Zarząd Zlewni w Katowicach – przez e-doręczenie: AE:PL-15900-87340-CHEAS-23

Klauzula informacyjna

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informuję, że:

- Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze z siedzibą w Katowicach, ul. H. Dąbrowskiego 23.
- Inspektorem Ochrony Danych w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach jest Krzysztof Morkis, e-mail: IOD@katowice.sko.gov.pl
- Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na podstawie:
 - art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - art. 9 ust. 1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - art. I oraz art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.
- Dane osobowe nie będą udostępniane podmiotom innym niż upoważnione na podstawie prawa lub zawartych umów.
- Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane od momentu zakończenia postępowania przez okres co najmniej 10 lat.
- Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawienia oraz prawo do wniesienia skargi do organu nadzorczego (tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych).
- Dane udostępnione przez Panią/Pana nie będą podlegały profilowaniu.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
Grzegorz Łaszczyca